मातापितागुणप्रत्युपकारदुष्कर सूत्र

SŪTRA ON KINDNESS OF PARENTS AND DIFFICULTY OF REPAYING IT.

अनुवादक:
मीन बहादुर शाक्य

मातापितागुणप्रत्युपकारदूष्कर सूत्र

SŪTRA ON KINDNESS OF PARENTS AND DIFFICULTY OF REPAYING IT.

अनुवादक:

मीन बहादुर शाक्य

प्रकाशक:

नेपाल बौद्ध ग्रन्थ अनुवाद समिति

नागार्जुन बौद्ध अध्ययन संस्थान

पो.ब.नं. १००, चाकुपाट,

ललितपुर, नेपाल

Buddhist Text Translation Series–11
बौद्ध ग्रन्थ अनुवादक्रम–११

प्रकाशक:
नेपाल बौद्ध ग्रन्थ अनुवाद परियोजना
नागार्जुन बौद्ध अध्ययन संस्था
पो.ब.नं.१००, ललितपुर,
नेपाल

पहिलो संस्करण: ३००० प्रति

बुद्ध सं. २५४४
ने.सं. ११२०
वि.सं. २०५७
ई.सं. २०००

मूद्रण:
सुभाष प्रिन्टिङ्ग प्रेश
नकबहिल टोल, ललितपुर, नेपाल
फोन:

थ्व मातापिता गुण तथा प्रत्युपकारदुष्कर सूत्र
दिवंगत जुया विज्यापिं जिमि

मां मिनकुमारी शाक्य तथा पिता पूर्णवहादुर शाक्य

या संयुक्तनामं
मतयाः या उत्सवय् जूगु
ललितपुरया संपूर्ण बुद्ध बोधिसत्वपिन्त दे छायागु जुल।

थुगु सूत्र दान यानागु पुण्यं सकल प्राणीपिंसं मेपिं प्राणीपिन्त थः मांतापिताथे खना बोधिचित्त उत्पत्ति जुया षट्पारमिता अभ्यास याना बुद्धत्व प्राप्तियाकनं लायेमा धका परिणामना यानागु जुल।

पुत्रपिं:

मीन वहादुर शाक्य
चैतन्य वहादुर शाक्य
रत्न वहादुर शाक्य (देछाम्ह)

पुत्री:

अनि जगतकुमारी शाक्य

NOTE FROM THE PUBLISHER

The Sūtra was for the first time translated from Sanskrit into Chinese by An Shi Kao, of the Eastern Han Dynasty, 25-250.AD. In Bunyu Nanjio's catalogue, its number is given as 762 on the sutra section. It was translated a second time from Sanskrit to Classical Chinese by Kumārajīva (fifth century).

The present translation into Nepal Bhāṣā is based on this second version, which was also translated into English by Upāśikā Terri Nicholson.

The Sūtra has wide acceptance in Chinese Buddhist Society and has been venerated as one of the best sūtras in the subject of filial piety. Its Sanskrit original vanished into oblivion over the centuries. That's why its Newari translation is being attempted from its English version for the first time. I have considered carefully the accuracy of sense and meaning of every word. I apologize for any mistake that might have crept into it, in spite of careful consideration.

I think, this publication of ours will help in the dissemination of the concept of filial piety, which is highly demanding in this modern Nepalese society.

I'd like to thank my youngest brother, Mr.Ratna Bahadur Shakya, who defrayed the cost of its publication and made this sūtra available for free distribution for Nepal Bhāṣā readers.

Min Bahadur Shakya
Chakupat,
Matya Festival,
Gunla
August 17, 2000

प्रकाशक पाखे

थ्व सूत्र दकले न्हापां संस्कृत भाषां चिनीया भाषाय् सन् २५–२५० सालय् पूर्वीय हान् वंशय् याम्ह भिक्षु आन शि काउ धैम्ह अनुवाद विज्यागु खः ।

बुनिउ नान्जिओयागु त्रिपिटक सूचि थुकियागु नम्बर ७६२ सूत्र वर्गय् उल्लेख जुया च्वंगु दु । थुकियागु निकोगू अनुवाद पाचौ शताब्दी कुमार जीव आचार्यजुनं याना विज्यागु खः ।

थ्व निकोगु अनुवादजुगु चिनीया भाषां च्वयातःगु सूत्रयात उपाशिका टेरि निकोल्सन् धैम्हं अंग्रजी अनुवाद याना विज्यागु खः । आयागु थ्व नेपालभाषायागु अनुवाद वहे निकोगु अनुवाद जूगु या आधारे यानागु खः ।

थ्व चिनीया बौध्द समाजय् प्रचार च्वंगु जुया तस्सकं मान्यता दुगु सूत्र खः । अले पुत्रधर्मयागु विषय आपालं उत्तमगु सूत्र धका माने याना तःगु खः । थुकिया संस्कृतमूल पाठ धासा शदियौं न्हापाहे तना वने धुंकूगु जुया च्वन । अथे जुयाहे न्हापालाक्क थ्व नेपालभाषां अनुवाद यायेगु कुतः यानागु खः । थुकि प्रत्येक शब्दयागु अर्थ होशयाना भाव मस्यंक कुःत यानागु ला ख । अथेसां नं थुकि गल्ति दुसा पाठकवर्ग पिंके क्षमा याचना च्वना ।

थुगु प्रकाशनं याना झीगु आधुनिक नेपाली समाजय् पुत्रधर्मयागु भावनायागु प्रचार प्रसार झन आवश्यकता खने दुगु लिं छुं योगदान जुइला धैगु आशा याना ।

अन्तय्, थ्व सूत्रयागु प्रकाशनया सम्पूर्ण खर्चभार कुविया व्यूमुलिं जिमी किजा रत्न वहादुर शाक्ययात जिं दुनुगलं निसें धन्यवाद

बिया च्वना । साथे नेपालभाषाप्रेमी पिन्त निःशुल्क वितरणयालागी देछाया च्वना ।

अनुवादकः
मीन वहादुर शाक्य
चाकुपाट,ल.पु
मतया, गुंलाधर्म
ने.सं.११२०

मातापितागुणप्रत्युपकारदूष्कर सूत्र

जिं थथे न्यना । छगू समये भगवान बुद्ध भिंनिसत्या भिक्षुपिं व स्वीच्यादो बोधिसत्वपिं मुंका श्रावस्तिस च्वंगु अनाथपिण्डक महाजनया क्यबे जेतवन महाविहारे बिज्याना च्वन ।

उगु वखतस भगवान बुद्ध परिषद् पिन्त मुंका दक्षिणपाखे स्वया विज्याना च्वंगु जुया च्वन । अकस्मातं लंया लिकसं क्वेंया छगू दों तया तःगु खन ।

आनन्द भिक्षु थःगु ल्हाः निपां विन्तियाना भगवान बुद्ध याके न्यन, "छलपोल तथागत जुलसां स्वंगु लोकधातुया महान् शास्ता खः तथा प्यंगू प्रकारया जुनी जन्म जुइपिं प्राणीपिनि करुणाधारी पिता समान खः । सकल परिषदया आदर तथा गौरवया पात्र खः । अथेसानं छलपोलं व सुक्खा जुयाच्वंगु क्वेंया दों यात वन्दना याना बिज्यात उकिया छु कारण खः ?"

भगवान बुद्धं आनन्दयात धया बिज्यात, "छिपि सकलें जिमि महान शिष्य जुया ताकालतक्कं संघया दूजः जुया च्वंपि जूसां, छिमि अझनं दूरगामी ज्ञान (वोधिचित्त) प्राप्त मजूनि । थुपिं क्वेंया दों जिमिपूर्वज पिनिगु खः । इपिं यक्को न्हापायागु जन्मे जिमि मांबौपिं खः । अथेजुया नितिं जिं वन्दना यानागु खः । बुद्ध भगवानं आनन्दयात धया विज्याना च्वन । झीसं खना च्वनागु थुपिं क्वेदों यात निगू भाग थले ज्यू । भ्यातुसे तथा तुइसे च्वंगु छगू भाग मिजंपिनिगू खः सा याउंसे च्वंना हाकुसे च्वंगु मेगु भाग मिसापिनिगु खः ।"

आनन्द भिक्षु भगवान बुद्धयाके न्यन, "भो भगवन् ! मनूत थ्व संसारे म्वानाच्वनिवले इमिसं थ:गु म्हस अनेक वस:, लकां, तपुलि, तथा मेमेगु लं ज्वलं फिइगु याई । अथे फिइगुलिं याना इपिं स्पष्टहे मिजंपिथें च्वनिगु जुल । अथेहे मिसापिंनं म्वाना च्वंतले थ:गु म्हस नस्वा व:गु अत्तर, पाउदर, तथा मेमेगु सुगन्धित वस्तुत तया अलंकृत याइगु ख: अथे जुया इपिं स्पष्टहे मिसापिंथे च्वनिगु ख: । अथे जुसां मिजं तथा मिसापिं सीधुनेव खालि क्वेंजक ल्यंदइगु ख: । छलपोलं गथे छुते याना बिज्याना ? कृपया जिमित गथेयाना छुते यायेगु ख: धया बिज्याहुं ।"

भगवान बुद्धं आनन्दयात धया बिज्यात, "मनूत संसारे च्वना म्वाना च्वंनिवले गुलिं विहारे वनि, सूत्र व विनयया व्याख्या न्यनि, त्रिरत्नयात दण्डवत याइ, बुद्धपिनिगु नाम जप याई पाठ याई उपिं मनूत सिइवले इमिगु क्वें भ्यातुइगु तथा तुइगु रंग जुइगु ख: ।

आपायाना थ्व संसारे मिसात धैंपिनि कम जक ज्ञानदया भावुकता जाया च्वनि । इमिसं मचा बुइकि अले थ:गु कर्तव्य सम्भेजुया व्वलंकी । प्रत्येक मचात थ:गु जीवन व पोषणया लागी थम्ह मांम्हसियागु दुरुइ भर परे जुया च्वनि अले दुरु धैगु मांयागु हि परिवर्तन जुया दैगु ख: । थथे मांयागु शरीरे मचां थ:गु पोषणया लागी दुरु त्वना परिवहन जुइगुलिंयाना मांयागु शरीर ज्यला गंसि जुया वनिगु ख:। अथे जुयाहे इमिगु क्वें हलुका जुया हाकुसे च्वनिगु ख: ।"

आनन्द भिक्षु थथे खं न्यने धुंनेसाथ नुगलये तस्सकं स्यागु अनुभव जुल मानो सुनानं वैत छुरां सुया ब्यु थे । अले याकचा ख्वया च्वन । अले भगवान बुद्धयात न्ह्यस: तल, "गथे याना सुगुम्हसिनं थम्ह मांयागु स्नेह तथा गुणया पलेसा पुले फै ?"

भगवान बुद्ध आनन्दयात धया विज्यात, "हे आनन्द ! बालाक न्यं, जिं छन्त व्याख्यायाना कने त्यना । मचा भिलातक्क मांया गर्भे च्वना हुर्केजुई । अनच्वना च्वंतले गुलि कष्ट नया च्वने मा ? न्हापांगु महिनाया गर्भावस्थाय् च्वंम्ह भ्रूणया अवस्था घांय् या द्योने च्वंगु शीतथें तस्सकं अस्थिर, सुथंनिसे संध्यातक्कहे स्थिर जुइत थाकू, वान्हिजाः ई जुइवले हे वाष्प जुया वनिगु खः ।

"निलादइवले भ्रूण धौथें च्वनावनिगु खः । स्वला दइवले हि पायंचिनिगुथे च्वनिगु खः। प्यला दइवले भ्रूण विस्तारं मनुयागु आकृति लुयावैगु खः । न्याला दइवले मचाया न्यागू अंगत निपातुति, निकाल्हा, व छगो छ्यों आकार लुया वैगु खः । खुला दयवं मचाया खुगूगु ईन्द्रीयया सारकथं मिखा, न्हाये, न्हायपं, म्यें, म्ह व मन विकाश जुजुं वैइगु खः । न्हेला दयवं स्वसः व खुइपु (३६०) क्वें व जोर्नीत दयावैगु खः । उलिजक मखु ८४००० पु चिमिसंनं पुराजुइगु खः । च्याला दया वइवले भिगु बुद्धि व गुंगू द्वार दयावैगु खः । गुला दइवले भ्रूणं (मचां) नयागु वस्तुया पौष्टिक तत्व ग्रहण याना काय्गु सयेका काये धुंकी । उदाहरणयालागी, मचां न्यागू प्रकारया अन्न, गुलिं गुलिं वनस्पति, पासि, बसि, आदि फलफुलया सार काये सये धुंकी ।

"मांया प्वाथेदुने मुंकेगु प्रयोजनयालागी बनेजूगु स्थूलगु दुनेयागु अंगत क्वे यक्खाना च्वनि । हानं, प्रकियालागी प्रयोग जुइगु फुस्लुगु दुनेयागु अंगत च्वेपाखे थहां वनि । थुपिं जमिनं पिहा वःगु स्वंगः पहाडथें खः । भिसं थुकियात सुमेरु पर्वत, कर्मयागु पर्वत, व हियागु पर्वत धाइगु खः । थ्व पर्वतथें जागु फुक्कं मुना छगू श्रृंखला वनेजुया उच्च जुयाच्वंगु शिखर व क्वेच्वंगु उपत्यकाथे जागु ढांचा वनेजुइ । अथेथे नतुं दुने च्वंगु अंगतयेगु पाखें मांयागु हिमुना मचायालागी नसास्वरुप छगू वस्तु वनेजुइगु खः ।

"झिला दइवले मचाया म्ह पूर्ण जुया बुइत तयार जुई। यदि मचा तस्सकंभिम्ह खःसा ल्हानिपां विन्तियाना मांया गर्भ पिहांवैगु खः। अले जन्मजुयेसाथ मंगल तथा शान्तिमय जुइ। मांम्हसिया मचाबुइकेवले घाःपाः मलासे छुं हे दुःख मजुईक बुइगु खः। हानं, मचा तस्सकंहे विद्रोहीतालम्ह थुलिसम्मकि पंचमहापाप याना वम्ह जुल धासा व मचा बुइवले मांया गर्भय् यक्को चोट लगेजुइगु खः। थुलितक्ककि मांया नुगचू व स्वें हे फाटे जुया क्वयेंचे प्यपुना च्वनिगु खः। अजाम्ह मचाबुइवले झिदोपु तलवारं नुगचूइ सूथें वा दोछिपु चक्कूलिं सूथें अनुभव जुइगु खः। थथे विद्रोही तथा अत्तेरिपिं मचात बुइवले मांम्हसिनं सिइगु पीडाकष्ट खः।

अझ स्पष्टं धायगु खः सा मांपिसं मस्तयेत तइगु ममतास्नेह झिगू प्रकारया दु धका सिइकेमा।

न्हापांगू, मचा गर्भय् च्वना च्वनिगु वखते विचा व सुसाकुसा याइगुनं मांया ममता स्नेह खः।

निगूगु, मचाबुइवले व्यथासहयाइगु नं मांया ममता स्नेह खः।

स्वंगूगु, मचाबुइधुनेवं फुक्क दुःख, कष्ट व पीडा लोमंका छवइगु नं मांया ममता स्नेह खः।

प्यंगूगु, मांपिसं थः मस्तयेत सासाभिंभिंगु नकाः मसागु थःतनतुं काइगुनं मांया ममता स्नेह खः।

न्यागूगु, मस्तयेत सुक्खाथासे तया थःप्यागु थासे च्वनेमाःसां च्वनिगु नं मांया ममता स्नेह खः।

खुगूगु, मचायात थःगु दुरु त्वंका, स्याहारसुसार याना ब्वलंकिइगुनं मांया ममता स्नेह खः।

न्हेगूगु, मस्तयेगु फोहरगु खिचो हुयाकाइगुनं मांया ममता स्नेह खः ।

च्यागूगु, मस्त गनं तापाक वनिवले वा चाहयूवनिवले मांपिनि मन मच्वना चिन्ताकाइगुनं ममता स्नेह खः ।

गुंगूगु, क्वातुस्से च्वंक हेरविचार याइगु व निष्ठा हे मांया ममता स्नेह खः ।

झिगूगु, मस्तयेत पराकाष्ठाकथं मायादया व सहानुभूति तइगु हे मांया ममता स्नेह खः ।

न्हापांगु,मचा गर्भय् च्वना च्वनिगु वखते विचाः व सुसाकुसा याइगुनं मांया ममता स्नेह ।

कल्पौकल्प न्हापामुंका तःगु कर्म फ्रयातुया
अन्त जुइ मांयागर्भय् च्वनेव तिनि मचाया
लांलापुलेव तिनि न्यागू अंग दया वइ
न्हेगूगु वा पुलेव तिनि खुगू ईन्द्रीय दया वई
मांया म्ह पर्वतथे फ्रयातुया वइ
मचा छें सनिवले कल्पया फयथें विपत्ति जुइगु
मांया वांलागु वसःथाइमखु थःगु म्हस
अले थःगु न्हायकनं च्वनि बुलुसे ।

निगूगु, मचाबुइवले व्यथासहयाइगु नं मांया ममता स्नेह

च्वनि मांयागर्भय् झिलातक्क
सहयायेमालिगु अतिकष्टगु व्यथा
मचाबुइगु ई जुलकि उगु वखते

म्हमफइगु तस्सकं सुथसुथनिसे
इन्तु नचिन्तु जुया अल्सि जुइगु न्हिन्हि
मांयागु डर व त्रास याये थाकु वयान
पीर व ख्वविंयाना जाया वई छाति
धयाजुइ थ:गु परिवारपिन्त कष्टं
मेगु छु खना मग्या जि
ग्या जि खाली सी धकाजक ।

स्वंगूगु, मचाबुइधुनेवं फुक्क दु:ख, कष्ट व पीडा लोमंका छ्वइगु मांया ममता स्नेह ।

मचाबुइ धुनेगु व दिनस कारुणिक मांपिनिगु
न्यागू अंग फुक्कं च्वनि चक्कना
मन व शरीर तस्सकं त्यानुया
वया च्वनि हि बा फैचित स्याना त:गु थासंथें
अथेसां, मचा स्वयेज्यु धैगु न्यनेवं
खुशी जुइ अत्यन्त वयागु मन
तर खुशीजुये धुनेवं वैगु शोक लिहां
व कष्टं अन्तस्करण हे म्वेहिला विइ वैत ।

प्यंगूगु, मांपिसं थ: मस्तयेत सासाभिंभिंगु नका: मसागु थ:त नतुं काइगुनं मांया ममता स्नेह ।

मातापिता निम्हसिगु ममता अतिकं गंभीर व माचा मदैगु
उमिगु विचा व सुसाकुसा अन्त जुइमखु गुवलेनं ।
द्युपा: मदेकहे ,
मांम्हसिनं ल्यंका तइ सासागु धाक्को थ:मचायात

मसागु धाक्को थःम्हं नुना छ्वै छुखं मदेकहे ।
मांयागु ममता जुइ गंभीर वथें वैगु करुणानं
मचायागु प्वा जक जाःसा
तैगु मखु ल्या थःगु नयपित्यागु नं वं ।

न्यागूगु, मस्तयेत सुक्खाथासे तया थःप्यागु थासे च्वनेमाःसां च्वनिगु नं मांया ममता स्नेह ।

प्यागु थासे च्वनिगु स्वइ थः बरु
मचायात गंगु थाय्जक दःसा
सन्तुष्ट याई थः मचायात दुरु त्वंका
नयपित्यागु व प्याचा
दिकिमखु याउंक फुंगाय् थःगु शीर
अथेसां थ्व ज्या याइ थम्हं सुखं
थः मचा याउंक च्वतले
स्वैमखु दुःख या परवाह थःगु मांम्हं ।

खुगूगु, मचायात थःगु दुरु त्वंका, स्याहारसुसार याना ब्वलंकिइगुनं मांया ममता स्नेह ।

ममतामयि मां धैम्ह खः महापृथवी समान
कठोरम्ह बुबाधैम्हनं खःसर्वव्यापि आकाश समान
छम्हसिनं च्वंतोपुया ब्यूसा मेम्हसिनं तःलं थिना विइ हानं
मांबौयागु ममता थथेखः
थःम्ह मस्तयेगु प्रति दोष वा कोध तयगु धैगु मस्यू हानं वं
अपांग हे जूसां थःमचा खना असन्तुष्ट जुइमखु व
मांम्हं थःगु गर्भय् तया मचाबुइधुंका

बुया जुइ थम्हं थः मचायात
अले विचा व सेवासुसा याना जुइ
थः मचा यात, वयागु अन्तिम दिन तक्कं ।

न्हेगूगु, मस्तयेगु फोहरगु खिचो हुयाकाइगुनं मांया ममता स्नेह

न्हापां मांया बालांगु ख्वा व सुन्दरगु म्ह जुया
वयागु जोश वल्लागु व जांगर जुया
वयागु मिखाफुसि भर्खरगु वांउसे सलक्क च्वंगु तिमाथें
वयागु ख्वाया लाउं न्त्योने हयांगु पलेस्वांहे मछासे च्वनि
वयागु ममता थुलि गंभीर
याइमखु वास्ता थःगु बांलागु ख्वानं ।
हुइवले खिचो फोहर स्यनिगु जूसां थःगु ज्यूनं
ममतामयि मां या थः कायम्ह याय पिनिगु लागी
थःगु सुन्दरता ज्ययेका च्वनि मंदयेक थः थम्हं ।

च्यागूगु, मस्त गनं तापाक वनिवले वा चाहयूवनिवले मांपिनि मन मच्वना चिन्ताकाइगु ममता स्नेह

यःपि मृत्यु जुइगु थाकुइगु खः सहयायेगु
वियोग नं अथेहे जुइगु कष्टपूर्ण
मस्त तापाक्क वनिवले
मांम्ह थःगु गांम्हे दुःख ताया च्वनि
सुथंनिसे वहनितक्क वयागु मन
लाना च्वनि थम्ह मचायाके
दोछिक तक्क हायेका च्वनि वयागु मिखां ख्ववि
माकःथे याकचा ख्वया च्वनि

थम्ह मचा लुमंका
टुका टुका जुइका थःगु नुगः हानं ।

गुंगूगु, क्वातुस्से च्वंक हेरविचार याइगु व निष्ठा हे मांया ममता स्नेह खः ।

मांबौ पिनिगु ममता व भावना गुलि झ्यातु स्व
उमिगु ममता थागाःकाय थाकु
अले पलेसापुलेगुनं अथेहे
मस्तयेगु लागी इमिसं सहयाई दुःख अनेक मन तया
मस्तयसं परिश्रम यायमालिवले
मदयेका च्वनि मांबौया सुख व शान्ति नं
गनं तापाक्क वन धका न्यनिवले मांबौनं
च्यूता कयाच्वनि मांबौया
धनेमालि चिकुक थः मचाया
मस्तयेगु क्षणभरगु दुःखनं
च्यूता जुया च्वनि माबौया निरन्तर

झिगूगु, मस्तयेत पराकाष्ठाकथं मायादया व सहानुभूति तइगु हे मांया ममता स्नेह

मांबौया ममता गंभीर व महत्वपूर्ण जुया
उमिगु कोमलगु च्यूता फुइमखु गवलेनं
न्हिथं सुथे न्हयलंचासानिसे कया
च्वनि च्यूता थःगु मस्तयेगु प्रति
तापांसां सतिसां थः मस्तयेगु

मांबौया न्ह्यावले जुया च्वनि विचा
मांबौ थः सछि दं म्वासां
चयदं दुम्ह मचायात कया च्वनि वं च्यूता
सिके योला उजागु च्यूता व ममता तनि गुवले ?
तनिमखु गवले थः मसीतले हानं ।

भगवान बुद्धं आनन्दयात धया विज्यातः, "जिं प्राणीपिन्त भावना यानास्वयावले मनुष्यजुया जन्म जूसांनं इमिगु मन व कर्म खना इपिं तस्सकंहे मूर्ख तथा जडपिंथें खना । इमिसं थः मांबौपिनिगु तधंगु ममता व गुणयात विचायागु जिं मखना । इमिसं मांबौपिनिगु ममता व धर्मयात वेवास्तायाना अनादर याना च्वनि । इमिके दयाकृपा धैगु नं मदु न पुत्रधर्म न आज्ञाकारिता हे ।

झिलातक्क थःमचा गर्भे च्वनाच्वनिवलय् मांया दनीवलय् फयातुगु भारी ल्होनेवलेथें म्हसुख मदुगु अनुभव जुइ । जीर्ण जुइ धुंकुम्ह रोगीथें थःगु नयगु त्वनेगुनं बांलाक नयेफैमखु । फीला दयवं मचाबुइ त्ययवं मांम्हं अनेक प्रकारया दुःख कष्ट नइ कारण मचा सुविस्तां बुइकेया लागी । वया थःगु ज्यू ज्यानया पीरकया च्वनि मानों छम्ह फैचा वा फांया मचा स्यायत तया तःगुथें । मचाबुइव हि जमिनय् छयालब्याल जुइ । मांम्हसिनं नइगु दुःख कष्ट थथे हे खः ।

मचाबुइवं, मांम्हसिनं थः मचायात धका सासागु भिगु जक ल्यंका तई अले मसागु खायुगुजक थम्हं नुना छ्वई । मचायात थम्हं बुया जुइ अले फोहर धाक्को सुचुकुचु याना मचायात स्याहार याजुई । मचायालागी धका अजागु छु हे परिश्रम दैमखु गुगु मांम्हेसिनं मन तया मयाइगु जुई । थःम्ह दुःखसियागु खं सुयातं मकंसे तानो चिकु फुक्क सहयाना जुइ ।

थः मचायात यचूगु गंगू थासे तया थः वरु प्याथाय् द्यंजुइ । स्वदं तक्क थःगु दुरु त्वंका मचायात ब्वलंकी । दूरु धैगु मांया हियागु हे परिवर्तित रुप खः ।

मांबौपिसं थः मस्तयेत तःधिजुया वयेवं नित्यनित्य धैथें ज्ञानगुण नैतिकता व त्यो मत्यो या खं कना जुइ । इमित विवाह समेतं याना धन सम्पत्ति वा उकियात लाभयायेगु उपाय कना विया जुइ । थःम्हं यानागु सेवा व ममता या खं सुयातं मकंसे तस्सकं मेहनत याना दुःखकष्ट सिया थम्हं जिम्मा कया जुइ ।

काय वा म्हयाय मचाया विरामि जुइवले मांबौया थुलि तक्क कि अन्तिमे थःहे विरामि मजूतल्ले चिन्ताकया ग्याका जुइ । मचाया लिक्क च्वना सेवा सुसा याना ल्वे मलंतल्ले विचा याना जुइ । ल्वे लायधुनेव तिनि हानं थःपिं याउंक च्वनि । थुगु किसिमं मांबौनं थःमचायात याकनं तःधि मजुतल्ले ब्वलंकी ।

थ्व गुजागु विदम्वना, मस्तयसं आपायाना थः मांबौप्रति यायमागु पुत्रधर्म माने मया । मानेयायमाःपिं आफन्तपिन्त मस्तयसं छुं मान्यता तैमखु । विनम्र जुइमाःगु थासय् इमिके बांलागु ब्यवहार याना क्यंनिमखु । इमिसं आदर गौरव तयमाःगु थासय् थःपिनि कका मामा पिन्त बेइज्जत याइ । इमि मस्तयेत लाक्को बोविया दया च्वंगु पारिवारिक सम्वन्धनं फुका बिइ । थुजापिं मस्तय् छुनं आदर सदाचारया भावहे दैमखु ।

मस्तयेत बांलाक आखः स्यंसां पुत्रधर्म पाले मयात धासा इमिसं मांबौपिनिगु अर्ति व नियमत वास्ता याइमखु । इमिसं मांबौपिनिगु निर्देशनय् भरोसा काइमखु । इपिं भ्रन थःदाजुकिजाप्रति विद्रोहभाव

पिकया वइ। मांबौपिन्त छुनं खवर मव्यूसे छेथासं पिहांवनि दुहांवइ। इमिगु वचन व कर्म तस्सकं अहंकारी जुइ। कर्पिनिगु सल्लाह मकासे थःगु जोशे गथे मति वल अथे याइ। उजापिं मस्तयसं मांबौपिसं विइगु अर्ति व सजायं यात वास्ता मयासे थःपिनि ककापिनिगु चेतावनी यात छुनं च्यूता तइमखु। अथेसानं, इपिं न्हयाथे धासानं अपरिपक्व जुया निति थकालिपिंसं विचायायेमाःगु व रक्षा यायेमाःगु जुया च्वन।

थुजापिं मस्त तःधिक जुइवं झनझन जिदी तथा कजेयाये थाकुया वइ। इपि तस्सकं अकृतज्ञजुया विरोधि जुया विइ। थःगु परिवार व पासापिं फुक्कं तोता घृणित व अत्तेरि जुया विइ।इमिसं खरावपिं मनूत संगत याना उमिगु प्रभावे लाना बांमलागु वानी ब्यहोरा सयेका काई। असत्य यात हे सत्य भापा च्वनि।

उजापिं मस्तयेत मेपिसं हयेका थःगु परिवार तोता मेगु हे देशय् गामे विस्यूवनिगु सल्लाह विइफु। थःगु जन्म स्थान तोतका मांबौपिन्त तोतकेनं फु। सुख सुविधा धैगु छुनं मदुपिं पसले वा वंजा जू वनि। इमिसं हथासं ब्याहा याना अनं दुगु सम्बन्धं झन ता इ तक्क छें दुहां वयेम्वालिगुनं जुइ।

हानं मेगु शहरेवना च्वंवंसां इपि मस्त होश मदया जालझेले लाना अपराधयागु आरोपनं लाका च्वने माली। अन्यायपूर्वक जेले नं च्ववने माले फु। अथवा, इमित ल्वचंनं कयेफु, कष्टनया, दरिद्र जुया,नयहे मखना, गंसि जुया तस्सकं विपत्ति जुयफु। अथेसां इमित सुनानं वास्ता याइमखु। सकसिनं हेला याका मयेयका, इमित लंयहे तोता तयेफु थुजागु अवस्थाय्, इमिगु जीवननं अन्त जुयेफु। इमित वचे यायेगु च्यूता सुनानं कया च्वनि मखु। इमिगु लाश फुले जुया,

धोग्गीना निभालं कया फसं चूइके यंकी। तुयुगु क्वे फुक्कं टुकाटुका जुया छ्यालब्याल जुइ। अले परदेशयागु धूलय् थःगु जन्म अन्त जुया च्वनि। थुपिं मस्तयसं गवलेनं थःगु इष्टमित्रपिनिनाप नाप लाये फैमखु। न इमिसं बुढाबुढी पिंसं गथे याना च्यूता कया शोक याना च्वन धैगु सीइका काये फैगु खः। मांबौपिं शोकं ग्रष्ट जुया कां जुया वनि वा अतिकं शोक सन्ताप काःगुलिं याना विरामि समेत जुया च्वनि। निरन्तर रुपं मस्तयेगु प्रति च्यूता काःगुलि याना इपि सीना वना प्रेतहे जूसां थःमस्तयेगु प्रति आसक्ति जुया तोते मफया च्वनि।

गुलिं पुत्रधर्म मस्यूपिं मस्त आखः सयेकेगु मन दैमखु तर अखवत अनौठा व जंगली किसिमगु सिद्धान्त यःपिं जुया च्वनि। थुजापिं मस्त पटक्कहे ज्यालगे मजूगु अभ्यासय् मन वना जिद्दी, कोरा व नीच जुया च्वनि। इपिं हानं ल्वापु ख्यापु याना खुं ज्यायाना त्वना म्हिता जुया व शहरे कलह पिकया च्वनि। इपिं थः यःयःथें सनानं मगानां थः किजापिन्तनं साला ब्वना यंकि। थुकिं मांबौपिनिगु चिन्ता दुगुना वरे जुइ।

थुजापिं मस्त छेंहे च्वंसा, सुथ न्हापां पिहां वनि अले चान्हे लिवाक्क दुहां वइ। इमिसं गुवलेनं मांबौपिनिगु भलाकुसा न्यना च्वनि मखु न इमिसं तानो चिकुया दुःख जूला मजूला धकाहे न्यना च्वनि। इमिसं मांबौपिनिगु म्हफु मफुया च्यूता कया न्यना च्वनि मखु न इमिसं सुथे न्यनि, न वहनि, न पारु कुन्ह, न पुन्हि कुन्हु हे। वस्तुतः थुपिं पुत्रधर्म मस्यूपिं मस्तयसं थः मांबौपिनि याउंक द्यना च्वनागु दुला मदुला वा शान्तपूर्वक आराम कया च्वनागु दुला मदुला धैगु विचार तक्कं थःगु मने वइमखु। थुजापिं मस्तयके थः मां बौ पिनि म्ह फुला मफुला धैगु भ्याभचाहे च्यूता दैमखु। थुजापिनि मस्तय् मांबौपिं बुढाबुढी जुइवले

इमिगु ख्वा: भन भन हेहे कुना गंसि जुया वनि। पिने ब्वेहे मछ्यालेपुसे च्वना हेबायचवाय् याका च्वने मालि।

थुजापिं पुत्रधर्म मस्यूपिं मस्तय् जहान मदुम्ह अवुम्ह, वा भातमदुम्ह मांम्ह जक जुया च्वने मालिगु जुया च्वन। इपिं याकमिं माबौपिं थ:गुहे छें पाहुनाथें जुइका खालि छें च्वना च्वने मालिगु जुइ। इमिसं क्वागु व ख्वांगु दु:ख नय माला च्वनि तर इमिगु अवस्थाप्रति सुनानं च्यूता कया च्वनि मखु। इमि सुथनिसें वहनितक्क दिपामदिक्कहे भसुका तया शोक कया च्वनि। अथेजुगुलि भिंसं थुइकेमा सिइकेमा मांबौपिन्त थ:म्ह फक्क सासागु नयत्वनेगु वस्तु मन तया विया च्वने फयकेमा तर जिम्मावारी मस्यूपिंसं थ:गु कर्तब्ययात हानं छको विचा याना स्वयेमा:गु दु। छुं जुया थ: मां बौपिन्त छुंकिसिमं गुहालि यायगु प्रयत्नहे यासां मेपिसं थ:त हेस्याइ धका मछ्याला ग्याना च्वनि। अथेसां थ: कलापिन्त वा मस्तयत धासा थ:म्ह दु:ख कष्ट सियागु वास्ता मयासे थाकु मचासे नय त्वनेगु वस्तुलि थ:गु धन सम्पत्ति परवाह मतसे खर्च याना च्वनि। पुत्रधर्म मस्यूपिन्त कलापिसं भातपिन्त ख्याना थ: मतिलूगु तक्क ज्या याका च्वनिपिंनं दु। तर मां बौ वा थकालि पिंसं छुं छ्गू अपिल वा माग यात धासा इमिसं वास्ता तक्कं मयासे सुंक च्वना च्वनि।

म्हयाय् मस्तधैपिं आपायाना थ: ब्याहा जुइ न्हयो मांबौपिन्त साप माया याना जुइ तर ब्याहा जुइधुंका धासा विस्तारं विद्रोही जुया प्याहां वइ। थ्व अवस्था थुलि तक्क अति जुइफुकि थ: मांबौपिन्सं भतिजा जक मयोगु खं ल्हा:सां म्हयायपिं थ:हे मांबौप्रति द्रोही तथा ईखतइपिं जुइफु। तर थ:भात्तपिनिगु पाखें ब्वविगु व दाइगु दु:ख धा:सा नम्र मिजासं सहयाना च्वनि। चाहे थ: भातपिं परचकी वा मेमेगु थरपिं वा

पारिवारिक वन्धनदुपि छाय मजुइमा । उजापिं निम्हतिपु दथुइ दइगु भावनात्मक स्वापू थुलि क्वातु जुइफु अथेसां थुपिं म्हाय्‌मस्तयसं थः मांबौपिन्त तापाका च्वनि । इपिं थः भातपिंनापं मांबौपिं पूर्णतया त्वता मेमेगु नगरे वना च्वंवनि । इमिसं मांबौपिनिगु छुं च्यूता कया जुइमखु । इपिंनाप छुं खंलावल्हा याइनं मखु खबर नं विइमखु । जव मांबौपिसं म्हयाय्‌ पिनिगु छुनं खवर सीमखु अले इमि तस्सकं चिन्ता कया च्वनि । इपिं थुलि चिन्तां ग्रष्ट जुइकि मानो इमित यक्खाना तःगुथें । इमिगु प्रत्येक विचा थः मस्तयगु ख्वाः स्वयेगुजक मति जुया च्वनि । गथें लःत्वने प्याचाःम्हसिनं छुं त्वनेगु इच्छा याइ । थः मस्तय्‌ प्रति ममता व च्यूता गुवले अन्त जुइमखु ।

थःपिनि मांबौपिनिगु ममताया गुण धैगु असिमित व सिमाना मदुगु जुइ । यदि पुत्रधर्म पालन मयासे गल्ति यात धासा इमिगु ममतायागु प्रत्युपकार याये थाकुइफु ।

उगु वखते थः पिनि मांबौपिनिगु ममताया गंभीरता विषय भगवान बुद्धं कना विज्यागु न्यना उगु महासभाय्‌ च्वपिं सकलें जमिने भोसूवन । अले चिमिसं प्वापत्तिं हितुलुतुलु मवतले छाति दाया च्वन । गुलिं वेहोस जुया जमिने भोसूवन गुलिं मेपिं शोकं तुति जमिने बस्वाना च्वन । ताउतक्क इमिसं थःत थःम्हं कःघाय्‌ मफुत । इपिं तस्सकं हाला थथे विलाप याना च्वन, अहो दुःख, अहो दुःख ! गुलि कष्ट, गुलि कष्ट !भ्रीपिं सकलें पापीपिं खः । भ्रीपिं गुवले चायके मफुपिं अपराधिपिं खः मानो ख्यूंगु चान्हे चाहिला च्वंपिथें । भ्रीसं बल्ल थःगु यानागु पाप म्हसिके फत अले दुनेयागु मर्महे टुकाटुका जुइधुंकल । भगवानं भ्रीत दया तया रक्षा याइ धका जक आसा यायेगु दनि । जिमि मांबौपिनिगु ममताया गुण गथे याना पलेसा पुलेफै ? कृपापूर्वक जिमित कना विज्याहुं ।"

उगु वखते तथागतं तस्सकं गंभीरगु च्यागू प्रकारया शुद्धगु शब्दत उगु सभाय् प्रयोग याना सम्बोधन याना विज्यात, "छिपिं सकसिनं थ्व खं सिइके माल। जिं नं थिथिप्रकारं थ्व खंयात न्हयबोय त्यना।

१) यदि सुं छम्ह मनुखं थःबौयात देपायागु ब्वहलेतया मांयात जवगु ब्वहले तया जुजुं इमिगु वोभंयाना दुस्यो खने मदुतल्ले थःगु क्वेंहे चूंचूं दला वंसा, हानं व मनुखं सुमेरु पर्वत छगूलाख कल्प तक्क प्रदक्षिणा याना वयागु गौंचा तक्क तुतिं हिबा वगुलियाना पुरे जूसां व मनुखं थः मांबौनं यागु गंभीरगु ममताया पलेसा पूगु जुइ मखु।

२) यदि सुं छम्ह मनुखं कल्पभर तक्क अनिकाल जुया च्वनिगु वखते थःगुहे शरीरयात टुकाटुकायाना थःमांबौ यात धूप्रमाणं कल्पंकल्प तक्क नकाजूसानं व मनुखं थः मांबौनं यागु गंभीरगु ममताया पलेसा पूगु जुइ मखु।

३) यदि सुं छम्ह मनुखं मांबौया लागी जःगु चक्कु ज्वना मिखा लिकया तथागतपिन्त लाखौलाखकल्प तक्क दान विया च्वंसा व मनुखं थः मांबौनं यागु गंभीरगु ममताया पलेसा पूगु जुइ मखु।

४) यदि सुं छम्ह मनुखं मांबौया लागी जःगु चक्कु ज्वना नुगचू व स्यें लिकया बंहे तोपुइक हिबा वया लाखौ कल्पतक्क थःत स्यागु छुं हे च्यूता मतसे दिपामदिक्क याना च्वंसा व मनुखं थः मांबौनं यागु गंभीरगु ममताया पलेसा पूगु जुइ मखु।

५) यदि सुं छम्ह मनुखं मांबौया लागी छगू लाखपु तरवार ज्वना थःगु म्हये छगू पाखं सुया मेगु थासं पिकया लाखौं कल्पतक्क थथे

याना जुल धासानं व मनुखं थः मांबौनं यागु गंभीरगु ममताया पलेसा पूगु जुइ मखु ।

६) यदि सुं छम्ह मनुखं मांबौया लागी थःगु क्वें स्यो खने मदूतल्ले तछयाना लाखौं कल्पतक्क थथे याना जुल धासानं व मनुखं थः मांबौनं यागु गंभीरगु ममताया पलेसा पूगु जुइ मखु ।

७) यदि सुं छम्ह मनुखं मांबौया लागी कालातःगु नंया चक्की नुना लाखौं कल्पतक्क थथे याना जुल धासानं व मनुखं थः मांबौनं यागु गंभीरगु ममताया पलेसा पूगु जुइ मखु ।

उगु वखते भगवान बुद्धं मांबौपिनिगु ममता व गुण कना विज्यागु न्यना महासभाय् च्वना च्वंपि सकलें सुंकच्वना ख्वया च्वन थःगु नुगले पीडा जूगु अनुभव याना च्वन । इमिसं ताउति चिन्तन याना, लज्जा चायेका भगवान बुद्धयात थथे धाल, "हे भगवान ! गथेयाना जिमिसं मांबौपिनिगु गंभीरगु ममतागुणया पलेसा पुलेफै ?"

भगवान बुद्धं धया विज्यात, "भिक्षुपिं ! यदि छिमिसं थः मांबौपिनिगु गुणया पलेसा पुलेगु खःसा इमिगु नामं थ्व सूत्रयात छापेयाना प्रकाश यायेगु स्व । इमिगु नामं थ्व सूत्रयात पाठ यायेगु स्व । इमिगु नामं पापदेशना यायेगु स्व । मांबौ पिनिगु नामं त्रिरत्नयात पूजा चढेयायेगु स्व । मांबौपिनिगु नामं शुद्धभोजन नयेगु शील कायेगु स्व । मांबौपिनिगु नामं दान याना पुण्य कमाय् यायेगु स्व । यदि छिमिसं थथे याये फुसा छिपिं कुलपुत्रधर्म पालन याःपिं जुइ । यदि थथे याये मफुसा दूर्गतिगामि जुइ ।"

भगवान बुद्धं आनन्दयात धया विज्यात, "यदि मनुतयसं पुत्रधर्म पालय् याय मफुसा वयागु जीवन अन्त जुइवले शरीर नाश जुया वनि । अले अवीचि नरके पतन जुइ । थ्व महा नरकया परिधि चाकः च्येदो योजन दु अले छचाखेरं नंयागु पःखालं घेरेयाना तःगु दु । थुकिया च्वे जाली तोपुया तःगु दु, हानं भूमि धाःसा नंयागु जुया च्वन । मीया छगू पूचः ग्यानापुक्क छ्वया ततःसकं नं न्याना मलखं कइगुलियाना वस्तुत ह्वानाह्वाना छ्वया च्वनि । क्वाःगु कालाः तःगु नं व लीया धातु पापी पिनिगु शरीरे प्वंका च्वनि । लीया खिचात व नंया ताहातसें प्वालाप्वाला मिं कूः पिकया च्वंगुलियाना पापी पिनिगु शरीर छ्वइगु अले इमिगु ला बुइ, दाः जक ग्वाराचिना वनि ।

"अहो ! गुजागु दुःख, दुःख सिय् नं थाकु, सहयाये नं थाकुगु । अन अनेकौं प्रकारया लत्थात, अंकूशत, भालात, नंयागु पाः, नंयागु सिखः, नंयागु मुलुत तयातःगु दु । नंयागु चक्कुतयेगु छगू चकहे आकाशं वर्षा जुया च्वनि । पापीतयेत दिपा मदेकहे फाया, काटे याना, सुया तै अले थुजागु निर्मम यातनात नया कल्पंकल्प दुःख भोग याये मा ।

अनंलि इपिं वाकि दुगु नरके प्रवेश जुइ । अन इमिगु छ्यनय् क्वागु हयांउंसे च्वंगु वाटा पुइकातै । हानं इमिगु शरीरे नंयागु घःचा जुना वनिवले भोरी तज्याना च्वंक्वे क्वंच्वे व जवं खवं क्वें व ला ग्वाराचिना मवंतल्ले हिलाच्वनि । छन्हूया दिनभित्रेहे इमिसं लखंलख जन्म व मरणया दुःख भोग अनुभव यायेमा । थुजागु दुःख पंचमहापाप यानागु कर्म व म्वाना च्वंतल्ले पुत्रधर्म पालन मयागु या विपाकफल खः ।

उगु वखते भगवान बुद्धं मांबौपिनिगु गुण कना विज्यागु न्यना महासभाय् च्वंपि सकलें दुःख माने याना ख्वया तथागतयात धाल, "थुकुन्हुया दिने गथे याना जिमिसं मां बौपिनिगु गंभीरगु ममता गुणया पलेसा पुले फै ?"

भगवानबुद्धं धया विज्यात, "भिक्षुपिं ! यदि छिमिसं थः मांबौपिनिगु गुणया पलेसा पुलेगु इच्छा दुसा इमिगु नामं थ्व सूत्रयात छापेयाना प्रकाश यायेगु स्व । थथे यासा वास्तविक रुपं पलेसा पुलेगु जुइ । यदि छगूप्रति जक छापे याये फुसा छम्ह बुद्धयागु दर्शन याये फै । यदि भिगूप्रति छापे याये फुसा भिम्ह बुद्ध दर्शन याये फै । यदि दोछिगूप्रति छापे याये फुसा दोछिम्ह बुद्ध दर्शन याये फै । यदि भिदोगूप्रति छापे याये फुसा भिदोम्ह बुद्ध दर्शन याये फै । कुलपुत्रपिसं सूत्र वचन छापे याःगुया फलं थथे शक्ति प्राप्त जुइगु खः । सकल बुद्धपिसं थुजापिन्त थःगु स्नेहद्वारा सदानं रक्षा याना तइगु जुल । अले थुजापिनि कुलपुत्रपिनि मांबौनं देवभूवनय् जन्म कया अनयागु सकल प्रकारया सुख अनुभव याना दूर्गति दुःख त्वता छ्वेफैगु जुल ।"

उगु वखते आनन्द व महासभाय् च्वंपिं वाकि परिषद्पिं, असुरपिं, गरुडपिं, किन्नरपिं, महारगपिं, मनुष्यपिं, अमनुष्यपिं, तथा मेमेपि व देवपिं, नागपि, यक्षपिं, गन्धर्वपिं, चक्रवर्तिमहाराजपिं, व मेमेपिं चिधंपि राजापिं आदिपिं सकसियां बुद्धं धया विज्यागु खं न्यने धुंका चिमिसं ब्वंब्वं धायका च्वन । इपि सकले दुःख मन याना ख्वल अले थः त थम्हं रोके याये मफया च्वंगु जुया च्वन । अनलि सकसिनं थथे छगू छगू प्रणिधान यात । भीपिं सकलें थनिनिसें कल्प अन्त मजूतल्ले बरु लाख कल्प तक्क भीगु शरीर धूधू जुया वंसां तथागतया वचनयात लंघना याये मखु । भीगु म्यें बरु लिकया छगू योजन प्रमाणतक्क साला

का:सां, उकिसनं उकि द्यने लाखौं कल्पतक्क नंयागु हलों जोते यासां, छगू लाख धार दुगु घ:चा भ्रीगु शरीरे हीकुसां, तथागतया वचनयात लंघना याये मखु। बरु लाखौं कल्पतक्क भ्रीगु शरीरे नंया जाली तक्येका च्वने, तथागतया वचनयात लंघना याये मखु। लाखौं कल्प तक्क भ्रीगु शरीरयात फायेका, पिया, टुकाटुका याना, किइका छगू करोड टुकातक्क याका च्वने। अले भ्रीगु क्षेंगु, ला, जोर्नी, व क्वें फुक्कं नाश जुया वनि तर तथागतया वचनयात लंघना याये मखु।"

थुगु वखते आनन्द भिक्षु सम्मानपूर्वक शान्त भावं थ:गु आसनं दना भगवान बुद्धयाके न्यन, "भगवन्! थ्व सूत्रयात छु धका नामं सिइका कायेगु, गथे धका धारण यायेगु?"

भगवान बुद्धं आनन्दयात धया विज्यात, "थ्व सूत्र यात **मांबौयागु गंभीर ममता व उकिया पलेसा पुले थाकुगु** धका सिइकेमा। धारण यायेमा।"

उगु वखते महासभाय् व:पिं देवतापिं, असुरपिं, व मेमेपिंसं बुद्धं धया विज्यागु न्यना संपूर्णरुपं हर्षजुल। इमिसं थुकि विश्वास यात, ग्रहण यात, अले वन्दना याना थ:गु थासय् लिहां वन।

NAGARJUNA INSTITUTE PUBLICATION

Nepal Buddhist Text Translation Project

Triśaraṇa gamana (Newari)
त्रिशरणगमन

Ārya Amoghpāśa Hṛdaya Sūtra (English, Sanskrit and Newari)
आर्य अमोघपाश हृदय सूत्र

Ārya Mañjusrī Nāmasaṃgīti (Sanskrit and Newari)
आर्य मञ्जुश्री नामसङ्गीति

Atiśā and His Teachings (Nepali)
अतिशा र उहाँका उपदेशहरू

Ārya Guṇakāraṇḍavyūha Sūtra (Newari)
आर्य गुणकारण्डव्यूह सूत्र

Eight Verses on Mind Training and Its Commentary (Nepali)
लाङ्ग्री थाङ्पाकृत अष्टश्लोकी मतिशोधन अभ्यास

Awakening Mind and Its Commentary (Nepali)
बोधिचित्तोत्पाद

Life and Liberation of Padmasambhava (Nepali)
पद्मसम्भवको जीवनी तथा मुक्ति

Samyak Festival (Nepali)
सम्यक पर्व

.Ārya Upāyakauśalyanāma Mahāyāna Sūtra (Nepali)
आर्य उपायकौशल्यनाम महायान सूत्र

Samantabhadracaryā Praṇidhāna (Sanskrit, Tibetan and Nepali)
समन्तभद्रचर्या प्रणिधान

Ārya Kṣitigarbha Bodhisattva Praṇidhāna Sūtra
आर्य क्षितिगर्भ बोधिसत्व प्रणिधान सूत्र

Sūtra on Kindness on Parents and Difficulty on Repaying it.
मातापिता गुण सूत्र